ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 12ης Σεπτεμβρίου 2019*

«Αίτηση αναιρέσεως – Ντάμπινγκ – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/776 – Εισαγωγή ποδηλάτων που αποστέλλονται από την Καμπότζη, το Πακιστάν και τις Φιλιππίνες – Επέκταση στις εισαγωγές αυτές του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Κίνας – Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 – Άρθρο 13 – Καταστρατήγηση – Εργασίες συναρμολογήσεως – Προέλευση και καταγωγή των μερών ποδηλάτων – Μέρη που αποστέλλονται από την Κίνα στη Σρι Λάνκα, υφίστανται επεξεργασία στη Σρι Λάνκα και εν συνεχεία αποστέλλονται στο Πακιστάν προς συναρμολόγηση»

Στην υπόθεση C-709/17 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2017,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους M. França και J.-F. Brakeland, καθώς και από την A. Demeneix,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, με έδρα το Καράτσι (Πακιστάν), εκπροσωπούμενη από τον P. Bentley, QC,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), εκπροσωπούμενη από τους J. Beck, solicitor, και L. Ruessmann, avocat,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο τμήματος, K. Jürimäe (εισηγήτρια), D. Šváby, S. Rodin και N. Piçarra, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Pitruzzella

γραμματέας: L. Hewlett, κύρια διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 30ής Ιανουαρίου 2019,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 10ης Απριλίου 2019,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την αίτησή της αναιρέσεως η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 10ης Οκτωβρίου 2017, Kolachi Raj Industrial κατά Επιτροπής (T-435/15, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2017:712), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/776 της Επιτροπής, της 18ης Μαΐου 2015, με τον οποίο ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 502/2013 του Συμβουλίου στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας επεκτείνεται στις εισαγωγές ποδηλάτων που αποστέλλονται από την Καμπότζη, το Πακιστάν και τις Φιλιππίνες είτε έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Καμπότζης, Πακιστάν και Φιλιππινών είτε όχι (ΕΕ 2015, L 122, σ. 4, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), κατά το μέρος που αφορά την Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd (στο εξής: Kolachi Raj).

Το νομικό πλαίσιο

2 Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της ένδικης διαφοράς, οι διατάξεις που ρύθμιζαν τη λήψη μέτρων αντιντάμπινγκ από την Ευρωπαϊκή Ένωση περιλαμβάνονταν στον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51, και διορθωτικό ΕΕ 2010, L 7, σ. 22), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 37/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2014 (ΕΕ 2014, L 18, σ. 1) (στο εξής: βασικός κανονισμός).

3 Η αιτιολογική σκέψη 19 του βασικού κανονισμού είχε ως εξής:

«[…] Δεδομένης της μέχρι σήμερα αποτυχίας των πολυμερών διαπραγματεύσεων και εν αναμονή της έκβασης της παραπομπής του θέματος στην επιτροπή αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ, είναι ανάγκη να συμπεριληφθούν στην κοινοτική νομοθεσία διατάξεις για την αντιμετώπιση ορισμένων πρακτικών, όπως είναι η απλή συναρμολόγηση στην Κοινότητα ή σε τρίτη χώρα, με τις οποίες επιδιώκεται πρωτίστως η καταστρατήγηση μέτρων αντιντάμπινγκ.»

4 Το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού έφερε τον τίτλο «Καταστρατήγηση» και είχε ως εξής:

«1. Οι δασμοί αντιντάμπινγκ που επιβάλλονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού μπορούν να επεκταθούν έναντι των εισαγωγών από τρίτες χώρες του ομοειδούς προϊόντος, είτε αυτό έχει τροποποιηθεί ελαφρά είτε όχι· ή έναντι των εισαγωγών του ελαφρά τροποποιημένου ομοειδούς προϊόντος από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα· ή μερών αυτού, όταν λαμβάνει χώρα καταστρατήγηση των ισχυόντων μέτρων. Δασμοί αντιντάμπινγκ όχι υψηλότεροι από τους υπολειπόμενους δασμούς αντιντάμπινγκ που έχουν επιβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 5, μπορούν να επεκταθούν έναντι των εισαγωγών από εταιρείες που επωφελούνται από ατομικούς δασμούς στις χώρες που υπόκεινται στα μέτρα όταν λαμβάνει χώρα καταστρατήγηση των ισχυόντων μέτρων. Με τον όρο καταστρατήγηση νοείται κάθε μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής εμπορικών συναλλαγών μεταξύ τρίτων χωρών και της [Ένωσης] ή μεταξύ ατομικών εταιρειών στη χώρα που υπόκειται στα μέτρα και της [Ένωσης], η οποία απορρέει από μια πρακτική, διαδικασία ή εργασία, για την οποία δεν υφίσταται ικανός αποχρών λόγος ή άλλη οικονομική δικαιολογία, πλην της επιβολής του δασμού, ενώ παράλληλα υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία για ζημία ή στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι εξουδετερώνονται οι επανορθωτικές συνέπειες του δασμού όσον αφορά τις τιμές ή/και

τις ποσότητες του ομοειδούς προϊόντος και όταν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία ότι ασκείται πρακτική ντάμπινγκ σχετικά με τις κανονικές αξίες που έχουν ήδη προσδιορισθεί για το ομοειδές προϊόν, αν χρειαστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2.

Η πρακτική, διαδικασία ή εργασία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, περιλαμβάνει μεταξύ άλλων την ελαφρά τροποποίηση του υπό εξέταση προϊόντος για να μπορεί να υπαχθεί σε τελωνειακούς κωδικούς που κανονικά δεν υπόκεινται στα μέτρα υπό τον όρο ότι η τροποποίηση δεν μεταβάλλει τα βασικά χαρακτηριστικά του· την αποστολή του προϊόντος που υπόκειται στα μέτρα μέσω τρίτων χωρών· την αναδιοργάνωση από τους εξαγωγείς ή παραγωγούς των τρόπων και κυκλωμάτων των πωλήσεών τους στη χώρα που υπόκειται στα μέτρα ούτως ώστε να μπορούν ενδεχομένως να εξάγουν τα προϊόντα τους στην [Ενωση], μέσω παραγωγών που επωφελούνται από ατομικό συντελεστή δασμού χαμηλότερο από τον συντελεστή που εφαρμόζεται στα προϊόντα των κατασκευαστών· και, υπό τις περιστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2, τη συναρμολόγηση μερών από δράση συναρμολόγησης στην [Ενωση], ή σε τρίτη χώρα.

2. Μια συναρμολόγηση στην [Ενωση] ή σε τρίτη χώρα γίνεται δεκτό ότι καταστρατηγεί τα ισχύοντα μέτρα όταν:

α) η συναρμολόγηση άρχισε ή αυξήθηκε σημαντικά από την έναρξη της έρευνας αντιντάμπινγκ ή αμέσως πριν από αυτήν, και τα χρησιμοποιούμενα μέρη προέρχονται από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα, και

β) τα μέρη αντιπροσωπεύουν ποσοστό 60 % τουλάχιστον της συνολικής αξίας των μερών του συναρμολογημένου προϊόντος, αν και σε καμία περίπτωση δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι υπάρχει καταστρατήγηση, αν η προστιθέμενη αξία των μερών που χρησιμοποιούνται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας συναρμολόγησης ή συμπλήρωσης υπερβαίνει το 25 % του κόστους κατασκευής και

γ) οι επανορθωτικές συνέπειες του δασμού όσον αφορά τις τιμές ή/και τις ποσότητες του συναρμολογημένου ομοειδούς προϊόντος εξουδετερώνονται και υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι υπάρχει ντάμπινγκ σχετικά με τις κανονικές αξίες που έχουν ήδη προσδιορισθεί για το ομοειδές προϊόν.

3. Οι έρευνες κινούνται δυνάμει του παρόντος άρθρου με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή με αίτηση κράτους μέλους ή οιουδήποτε ενδιαφερόμενου μέρους με βάση επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τα θέματα για τα οποία γίνεται λόγος στην παράγραφο 1. Η έρευνα κινείται με κανονισμό της Επιτροπής, με τον οποίον μπορεί επιπλέον να καλούνται οι τελωνειακές αρχές να υποβάλουν τις επίμαχες εισαγωγές σε καταγραφή, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 5, ή να ζητήσουν τη σύσταση εγγύησης. Η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη εφόσον ένα ενδιαφερόμενο μέρος ή ένα κράτος μέλος έχει υποβάλει αίτηση που δικαιολογεί την έναρξη έρευνας και η Επιτροπή έχει ολοκληρώσει τη σχετική ανάλυσή της ή εφόσον η ίδια η Επιτροπή έχει αποφασίσει ότι πρέπει να κινηθεί έρευνα.

Οι έρευνες διεξάγονται από την Επιτροπή. Η Επιτροπή μπορεί να επικουρείται από τελωνειακές αρχές, η δε έρευνα ολοκληρώνεται εντός εννέα μηνών.

Όταν τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν εξακριβωθεί τελικώς, δικαιολογούν την επέκταση της ισχύος των μέτρων, αυτή αποφασίζεται από την Επιτροπή με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 15 παράγραφος 3. Η επέκταση τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία κατά την οποία επιβλήθηκε η υποχρέωση καταγραφής δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 5 ή από την ημερομηνία που απαιτήθηκε η παροχή εγγύησης. Οι σχετικές διαδικαστικές διατάξεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό για την έναρξη και τη διεξαγωγή ερευνών εφαρμόζονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

4. Οι εισαγωγές δεν υποβάλλονται σε καταγραφή δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 5 ή σε μέτρα όταν διατίθενται στο εμπόριο από εταιρείες στις οποίες έχουν χορηγηθεί απαλλαγές. Οι αιτήσεις για απαλλαγές δεόντως τεκμηριωμένες με αποδεικτικά στοιχεία υποβάλλονται εντός των προθεσμιών που καθορίζονται στον κανονισμό της Επιτροπής για την έναρξη της έρευνας. Στην περίπτωση που λαμβάνει χώρα πρακτική, διαδικασία ή εργασία εκτός της [Ένωσης], χορηγούνται απαλλαγές στους παραγωγούς του υπό εξέταση προϊόντος οι οποίοι μπορούν να αποδείξουν ότι δεν είναι συνδεδεμένοι με κανέναν παραγωγό που υπόκειται σε μέτρα και για τους οποίους διαπιστώνεται ότι δεν εφαρμόζουν πρακτικές καταστρατήγησης όπως ορίζεται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου. Στην περίπτωση που λαμβάνει χώρα πρακτική, διαδικασία ή εργασία καταστρατήγησης εντός της [Ένωσης], χορηγούνται απαλλαγές σε εισαγωγείς οι οποίοι μπορούν να αποδείξουν ότι δεν είναι συνδεδεμένοι με παραγωγούς οι οποίοι υπόκεινται στα μέτρα.

Αυτές οι απαλλαγές χορηγούνται με απόφαση της Επιτροπής και ισχύουν για την περίοδο και υπό τους όρους που προβλέπει η εν λόγω απόφαση. Η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη μόλις ολοκληρώσει την ανάλυσή της.

Αν πληρούνται οι όροι που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 4, μπορούν επίσης να χορηγηθούν απαλλαγές μετά την περάτωση της έρευνας που οδήγησε στην επέκταση των μέτρων.

Υπό τον όρο ότι έχει παρέλθει τουλάχιστον ένα έτος από την επέκταση των μέτρων, και στην περίπτωση που είναι σημαντικός ο αριθμός των μερών που ζητούν ή ενδέχεται να ζητήσουν απαλλαγή, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να κινήσει επανεξέταση της επέκτασης των μέτρων. Μια τέτοια επανεξέταση διεξάγεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 παράγραφος 5, όπως εφαρμόζεται στις επανεξετάσεις δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 3.

5. Καμία διάταξη του παρόντος άρθρου δεν αποκλείει την κανονική εφαρμογή των διατάξεων που ισχύουν για τους δασμούς.»

5 Το άρθρο 16 του βασικού κανονισμού όριζε τα εξής:

«1. Η Επιτροπή, όποτε το κρίνει σκόπιμο, πραγματοποιεί επιτόπιες επαληθεύσεις προκειμένου να εξετάσει τα στοιχεία που τηρούν οι εισαγωγείς, οι εξαγωγείς, οι έμποροι, οι αντιπρόσωποι, οι παραγωγοί και οι εμπορικές ενώσεις και οργανισμοί, και να επαληθεύσει τα στοιχεία που έχουν προσκομισθεί για το ντάμπινγκ και τη ζημία. Η επιτόπια επαλήθευση είναι δυνατόν να μην πραγματοποιηθεί εφόσον δεν έχει παρασχεθεί προσήκουσα και εμπρόθεσμη απάντηση.

[…]

3. Οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις ενημερώνονται σχετικά με το χαρακτήρα των στοιχείων που πρόκειται να επαληθευτούν κατά τη διάρκεια της επιτόπιας επαλήθευσης, καθώς και σχετικά με οποιοδήποτε επιπλέον στοιχείο που πρέπει να παρασχεθεί κατά τη διάρκεια της επαλήθευσης αυτής, αν και αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είναι δυνατό να ζητούνται κατά τη διάρκεια της έρευνας περαιτέρω στοιχεία που κρίνονται χρήσιμα με βάση τις πληροφορίες που έχουν ήδη συγκεντρωθεί.

[…]»

6 Το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού προέβλεπε τα εξής:

«1. Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση σε απαραίτητες πληροφορίες ή γενικότερα δεν τις παρέχει εντός των προθεσμιών που προβλέπει ο παρών κανονισμός ή παρεμποδίζει σημαντικά την έρευνα, επιτρέπεται να συνάγονται προσωρινά ή τελικά συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αποφατικά, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία. Όταν διαπιστώνεται ότι ένα ενδιαφερόμενο μέρος έχει

προσκομίσει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία, τα εν λόγω στοιχεία δεν λαμβάνονται υπόψη και είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν τα διαθέσιμα πραγματικά στοιχεία. Τα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει να ενημερώνονται σχετικά με τις συνέπειες που επισύρει τυχόν άρνηση συνεργασίας.

[…]

3. Αν οι πληροφορίες που προσκομίζει ένα ενδιαφερόμενο μέρος δεν είναι ενδεχομένως άρτιες από κάθε άποψη, λαμβάνονται οπωσδήποτε υπόψη, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδεχόμενες ελλείψεις δεν είναι τέτοιες, ώστε να δυσχεραίνουν υπέρμετρα τη συναγωγή συμπεράσματος με ικανοποιητική ακρίβεια και υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω πληροφορίες υποβάλλονται με τον δέοντα τρόπο και εγκαίρως, ότι είναι επαληθεύσιμες και ότι το οικείο μέρος έχει επιδείξει κάθε δυνατή επιμέλεια.

[…]

6. Αν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται να συνεργασθεί ή συνεργάζεται μεν, αλλά μόνον εν μέρει και με τον τρόπο αυτό εμποδίζεται η πρόσβαση σε χρήσιμες πληροφορίες, το τελικό αποτέλεσμα ενδέχεται να είναι λιγότερο ευνοϊκό για το εν λόγω μέρος από ό,τι θα ήταν αν είχε δεχθεί να συνεργασθεί.»

Το ιστορικό της διαφοράς και ο προσβαλλόμενος κανονισμός

7 Το ιστορικό της διαφοράς εκτίθεται στις σκέψεις 1 έως 27 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Για τις ανάγκες της παρούσας διαδικασίας το ιστορικό συνοψίζεται ως ακολούθως.

8 Κατά τη διάρκεια του 1993, το Συμβούλιο επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ 30,6 % επί των εισαγωγών ποδηλάτων καταγωγής Κίνας στην Ένωση. Εν συνεχεία, ο δασμός αυτός διατηρήθηκε στο ίδιο επίπεδο. Κατά τη διάρκεια του 2005, ο εν λόγω δασμός αυξήθηκε σε 48,5 %. Διατηρήθηκε στο τελευταίο αυτό επίπεδο με τον κανονισμό (ΕΕ) 502/2013 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2013, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 990/2011 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας ύστερα από ενδιάμεση επανεξέταση κατ' εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 (ΕΕ 2013, L 153, σ. 17).

9 Ο εν λόγω δασμός αντιντάμπινγκ επεκτάθηκε, κατά τη διάρκεια του 2013, στις εισαγωγές ποδηλάτων που αποστέλλονται, μεταξύ άλλων, από τη Σρι Λάνκα, είτε έχουν δηλωθεί ως καταγωγής από τη χώρα αυτή είτε όχι, κατόπιν έρευνας κατά της καταστρατηγήσεως βάσει του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού.

10 Κατόπιν υποβολής νέας καταγγελίας το 2014, η Επιτροπή κίνησε έρευνα κατά της καταστρατηγήσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό 502/2013 μέσω εισαγωγών ποδηλάτων που αποστέλλονται από την Καμπότζη, το Πακιστάν και τις Φιλιππίνες.

11 Η Kolachi Raj, εταιρία πακιστανού δικαίου, μετέσχε στην έρευνα αυτή. Από τα στοιχεία που παρασχέθηκαν με το «Έντυπο για τις εταιρίες που ζητούν απαλλαγή από ενδεχόμενη επέκταση των δασμών» το οποίο συμπλήρωσε η εταιρία αυτή προέκυπτε ότι αυτή η τελευταία αγόραζε μέρη ποδηλάτων προερχόμενα από τη Σρι Λάνκα και την Κίνα, προκειμένου να συναρμολογηθούν ποδήλατα στο Πακιστάν. Η Kolachi Raj κατονόμασε πέντε εταιρίες ως προμηθευτές της, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν η Great Cycles Pvt Ltd και η Flying Horse Pvt Ltd. Η Kolachi Raj ανέφερε ότι ο ιδιοκτήτης της και ο ιδιοκτήτης της Great Cycles ήταν ένα και το αυτό φυσικό πρόσωπο.

12 Στις 17 και 18 Φεβρουαρίου 2015, η Επιτροπή προέβη σε επιτόπια επαλήθευση στις εγκαταστάσεις της Great Cycles στο Katunayake (Σρι Λάνκα), προκειμένου να καθορίσει, ειδικότερα, αν η αναλογία των μερών ποδηλάτων καταγωγής Κίνας ήταν –όπως υποστήριξε η Kolachi Raj– κατώτερη του 60 % της αξίας του συνόλου των μερών που χρησιμοποιούνται στις εργασίες συναρμολογήσεως που

πραγματοποιεί η Kolachi Raj στο Πακιστάν. Η Επιτροπή εστίασε την έρευνά της επί των στοιχείων που αφορούσαν τη Flying Horse, από την οποία η Kolachi Raj αγόραζε το 93 % των μερών ποδηλάτων που χρησιμοποιούσε στις εργασίες της συναρμολογήσεως. Συμφώνως προς τα στοιχεία που προσκόμισε η Kolachi Raj, η Flying Horse δεν συνδεόταν με αυτήν και ήταν μεσάζων που αγόραζε περίπου ίσα μέρη –αντιστοίχως κατά 46 % και κατά 47 % όλων των μερών ποδηλάτων που χρησιμοποιούνται στις εργασίες συναρμολογήσεως της Kolachi Raj στο Πακιστάν– στην Κίνα και στη Σρι Λάνκα και τα μεταπωλούσε στην Kolachi Raj.

13 Διαπιστώθηκε ότι η Flying Horse αγόραζε σημαντικό μέρος πλαισίων, πιρουνιών, ζαντών ελαφρού κράματος και πλαστικών τροχών από την Great Cycles, κατασκευάστρια μερών ποδηλάτου εγκατεστημένη στη Σρι Λάνκα και συνδεόμενη με την Kolachi Raj. Αντιθέτως, τα ελαστικά και οι ταινίες προστασίας της ζάντας αγοράζονταν από τη Vechenson Limited, κατασκευάστρια μερών ποδηλάτου επίσης εγκατεστημένη στη Σρι Λάνκα και μη συνδεόμενη με την Kolachi Raj. Αφού επισήμανε σειρά ανωμαλιών, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες όσον αφορά τη σχέση μεταξύ της Kolachi Raj και της Flying Horse.

14 Η Επιτροπή έκρινε ότι τα μέρη ποδηλάτων που είχαν αγορασθεί, μέσω της Flying Horse, από τη Vechenson προέρχονταν από τη Σρι Λάνκα. Αντιθέτως, απέρριψε τα πιστοποιητικά καταγωγής «τύπου Α» που είχαν εκδοθεί από το Υπουργείο Εμπορίου της Λαϊκής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Σρι Λάνκα και προσκομισθεί από την Kolachi Raj σε σχέση με τα μέρη ποδηλάτων που είχε αγοράσει, μέσω της Flying Horse, από την Great Cycles (στο εξής: πιστοποιητικά καταγωγής).

15 Υπό τις περιστάσεις αυτές, βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η Kolachi Raj σχετικά με το κόστος κατασκευής των μερών που είχε επεξεργασθεί η Great Cycles στη Σρι Λάνκα κατά την περίοδο αναφοράς, η Επιτροπή υπολόγισε ότι ένα μέρος που αντιπροσώπευε ποσοστό άνω του 65 % του συνόλου των πρώτων υλών που είχαν χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή των εν λόγω μερών ποδηλάτων στη Σρι Λάνκα προερχόταν από την Κίνα, ενώ ποσοστό ίσο προς το 31 % του συνόλου αυτού προερχόταν από τη Σρι Λάνκα, και ότι η προστιθέμενη σε αυτές τις πρώτες ύλες αξία κατά τη διαδικασία κατασκευής των εν λόγω μερών στη Σρι Λάνκα αντιπροσώπευε ποσοστό μικρότερο του 25 %. Η Επιτροπή συμπέρανε εντεύθεν ότι η Kolachi Raj συμμετείχε σε πράξεις καταστρατηγήσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ και της κοινοποίησε το συμπέρασμα αυτό στις 13 Μαρτίου 2015.

16 Με τις από 27 Μαρτίου 2015 γραπτές παρατηρήσεις της σχετικά με τα συμπεράσματα της Επιτροπής, η Kolachi Raj ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή αβάσιμα κατά νόμον αμφισβήτησε την καταγωγή από τη Σρι Λάνκα των μερών που της προμήθευε η Great Cycles.

17 Στις 18 Μαΐου 2015 η Επιτροπή εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

18 Στην αιτιολογική σκέψη 22 του κανονισμού αυτού, η Επιτροπή επισημαίνει, μεταξύ άλλων, ότι η Kolachi Raj θεωρήθηκε συνεργαζόμενη κατά τη διάρκεια της έρευνας.

19 Στο σημείο 2.5.3 της αιτιολογικής εκθέσεως του προσβαλλομένου κανονισμού, με τίτλο «Πακιστάν», οι αιτιολογικές σκέψεις 94 έως 106 του εν λόγω κανονισμού αφορούν την έρευνα της Επιτροπής για την Kolachi Raj. Εισαγωγικά, η Επιτροπή τονίζει, στην αιτιολογική σκέψη 94 του εν λόγω κανονισμού, τους δεσμούς που υφίστανται μεταξύ της Kolachi Raj και «εταιρεία[ς] στη Σρι Λάνκα που απετέλεσε αντικείμενο προηγούμενης έρευνας κατά της καταστρατήγησης και που υπόκειται στα επεκταθέντα μέτρα», προσθέτοντας ότι οι μέτοχοι της εν λόγω εταιρίας είχαν συστήσει μια εταιρία στην Καμπότζη η οποία συμμετείχε επίσης στις εξαγωγές ποδηλάτων στην Ένωση και ότι «δεν συνεργάστηκε στην τρέχουσα έρευνα, αν και εξήγαγε το προϊόν που αποτελεί αντικείμενο έρευνας στην αγορά της Ένωσης το 2013». Η Επιτροπή προσθέτει, στην ίδια αιτιολογική σκέψη, ότι η εταιρία στην Καμπότζη έπαυσε τις δραστηριότητές της στην Καμπότζη κατά την περίοδο αναφοράς και τις μετέφερε στη συνδεδεμένη εταιρία στο Πακιστάν.

20 Στην αιτιολογική σκέψη 96 του προσβαλλομένου κανονισμού, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η έρευνα δεν αποκάλυψε τυχόν πρακτικές μεταφορτώσεως προϊόντων κινεζικής καταγωγής μέσω του Πακιστάν και, στις αιτιολογικές σκέψεις 98 και 99 του εν λόγω κανονισμού, εκθέτει τις ανακολουθίες που επισημάνθηκαν κατά την ίδια έρευνα. Η Επιτροπή αφιερώνει τις αιτιολογικές σκέψεις 100 και 101 του προσβαλλομένου κανονισμού στο ζήτημα της αποδεικτικής αξίας των πιστοποιητικών καταγωγής «τύπου Α», καθώς και στην αναλογία των πρώτων υλών που προέρχονται από την Κίνα και χρησιμοποιούνται για την κατασκευή μερών ποδηλάτων στη Σρι Λάνκα. Μετά την παράθεση, στην αιτιολογική σκέψη 100 του κανονισμού αυτού, των επιχειρημάτων της Kolachi Raj, η αιτιολογική σκέψη 101 του εν λόγω κανονισμού έχει ως εξής:

«Όπως εξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 98, τα […] πιστοποιητικά καταγωγής δεν θεωρήθηκαν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για να αποδείξουν την καταγωγή των μερών ποδηλάτων που αγοράζονται από τη Σρι Λάνκα επειδή δεν είχαν εκδοθεί με βάση το πραγματικό κόστος παραγωγής, αλλά με βάση μια προβολή του μελλοντικού κόστους κατασκευής η οποία δεν παρέχει εγγυήσεις ότι τα μέρη ποδηλάτων είχαν όντως κατασκευαστεί σύμφωνα με το προβλεπόμενο κόστος. Επιπλέον, θα πρέπει να καταστεί σαφές ότι η Επιτροπή γενικά δεν αμφισβητεί τη μεθοδολογία για την έκδοση του εντύπου Α/πιστοποιητικών καταγωγής στη Σρι Λάνκα, πράγμα που υπερβαίνει το πεδίο της παρούσας έρευνας, αλλά μόνον την εκτίμηση του κατά πόσον οι προϋποθέσεις του άρθρου 13 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού πληρούνται στην παρούσα υπόθεση. Υπό τις συνθήκες αυτές, επισημαίνοντας παράλληλα ότι το άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο β′ του βασικού κανονισμού πράγματι δεν αποτελεί κανόνα καταγωγής, ορθώς έκρινε η Επιτροπή ότι, καθώς τα μέρη αυτά έχουν κατασκευαστεί κατά περισσότερο από 60 % με πρώτες ύλες από την Κίνα και η προστιθέμενη αξία ήταν μικρότερη του 25 % του κόστους κατασκευής, θα μπορούσε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα εν λόγω μέρη τους προέρχονται από την Κίνα. Κατά συνέπεια, όλοι οι ανωτέρω ισχυρισμοί απορρίφθηκαν.»

21 Η Επιτροπή εκτίμησε, στην αιτιολογική σκέψη 104 του προσβαλλομένου κανονισμού, ότι η έρευνα δεν είχε καταδείξει «άλλο ικανό αποχρώντα λόγο ή οικονομική αιτιολογία για τη συναρμολόγηση πλην της αποφυγής των ισχυόντων μέτρων που είχαν επιβληθεί στο σχετικό προϊόν».

22 Επιπλέον, η Επιτροπή διαπίστωσε, με την αιτιολογική σκέψη 147 του προσβαλλομένου κανονισμού, την ύπαρξη, όσον αφορά το Πακιστάν, «σημαντικών πρακτικών ντάμπινγκ» και απέρριψε, με την αιτιολογική σκέψη 163 του κανονισμού αυτού, τη δυνατότητα απαλλαγής της Kolachi Raj από ενδεχόμενη επέκταση των μέτρων.

23 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του προσβαλλομένου κανονισμού, ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ ύψους 48,5 %, που ισχύει για τις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Κίνας, επεκτάθηκε στις εισαγωγές ποδηλάτων που αποστέλλονται από το Πακιστάν, είτε έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Πακιστάν είτε όχι.

Η ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

24 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Ιουλίου 2015, η Kolachi Raj άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού κατά το μέρος που την αφορούσε.

25 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Νοεμβρίου 2015, η European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) ζήτησε να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής. Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου δέχθηκε το αίτημα αυτό με διάταξη της 9ης Μαρτίου 2016.

26 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Kolachi προέβαλε έναν και μοναδικό λόγο ακυρώσεως περί παραβάσεως του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού. Με τον λόγο αυτόν, η Kolachi Raj ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή είχε εφαρμόσει εσφαλμένως τη

διάταξη αυτή, ως κανόνα καταγωγής, σε εργασίες κατασκευής μερών ποδηλάτων στη Σρι Λάνκα, ενώ η έρευνα αφορούσε ενδεχόμενη καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ στο Πακιστάν, και ότι το εν λόγω θεσμικό όργανο ούτε είχε καταδείξει ότι τα πιστοποιητικά καταγωγής είχαν ανεπαρκή αποδεικτικό χαρακτήρα ούτε είχε λάβει μέτρα για την εφαρμογή των κανόνων καταγωγής που προβλέπονται από την τελωνειακή νομοθεσία της Ένωσης.

27 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε τον μοναδικό λόγο ακυρώσεως της Kolachi Raj κατά το μέρος που προσήψε στην Επιτροπή ότι είχε εσφαλμένως εφαρμόσει «κατ' αναλογίαν» το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού και τον απέρριψε κατά το μέρος που αφορούσε την αποδεικτική αξία των πιστοποιητικών καταγωγής.

28 Στο μέτρο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό κατά το μέρος που αφορούσε την Kolachi Raj.

Τα αιτήματα των διαδίκων στην αναιρετική διαδικασία

29 Με την αίτηση αναιρέσεως, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

– να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να απορρίψει την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή και να καταδικάσει την Kolachi Raj στα δικαστικά έξοδα, και

– επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για επανεξέταση και να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα της πρωτόδικης και της αναιρετικής διαδικασίας.

30 Η Kolachi Raj ζητεί από το Δικαστήριο:

– να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως στο σύνολό της·

– επικουρικώς, να διορθώσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να επικυρώσει το διατακτικό της·

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας, καθώς και στα δικαστικά έξοδα της Kolachi Raj, και

– να καταδικάσει την EBMA στα δικαστικά της έξοδα στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας.

31 Η EBMA ζητεί από το Δικαστήριο:

– να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να απορρίψει την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή και να καταδικάσει την Kolachi Raj στα δικαστικά έξοδα της πρωτόδικης και της αναιρετικής διαδικασίας, ή

– επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση, να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας δίκης και να καταδικάσει την Kolachi Raj στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

32 Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως, η Επιτροπή προβάλλει έναν μοναδικό λόγο αναιρέσεως, αντλούμενο από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού. Αυτός ο λόγος αναιρέσεως, που βάλλει κατά των σκέψεων 83 έως 93 και 107 έως 119 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, διαιρείται σε δύο σκέλη.

Επί του πρώτου σκέλους του μοναδικού λόγου αναιρέσεως

33 Με το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου της αναιρέσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον στηρίχθηκε στους κανόνες καταγωγής για να ερμηνεύσει και να εφαρμόσει το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού.

34 Πρώτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η ερμηνεία κατά την οποία, αφενός, η έννοια της «προελεύσεως» στηρίζεται στους κανόνες καταγωγής και, αφετέρου, η προέλευση των μερών που χρησιμοποιούνται για τη συναρμολόγηση μπορεί να αποδειχθεί μόνον δια της εφαρμογής των κανόνων αυτών δεν βρίσκει κανένα έρεισμα στο γράμμα του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού.

35 Συγκεκριμένα, το νομοθέτημα αυτό δεν περιέχει καμία αναφορά στους κανόνες καταγωγής και απηχεί την επιλογή του νομοθέτη της Ένωσης να αποκλείσει την εφαρμογή τους κατά την εκτίμηση εργασίας συναρμολογήσεως βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού. Η επιλογή αυτή προκύπτει από διαδοχικές τροποποιήσεις των διατάξεων της βασικής ρυθμίσεως σχετικά με την καταστρατήγηση. Συναφώς, δεδομένου ότι οι κανόνες καταγωγής αποδείχθηκαν ολοένα και περισσότερο ακατάλληλοι για την αντιμετώπιση των καταφανών περιπτώσεων καταστρατηγήσεως, το πεδίο εφαρμογής των κανόνων κατά της καταστρατηγήσεως, το οποίο αρχικώς περιοριζόταν στη συναρμολόγηση μερών «καταγωγής της χώρας εξαγωγής του προϊόντος που υπόκειται στον δασμό αντιντάμπινγκ», επεκτάθηκε στη συναρμολόγηση μερών που προέρχονται από τη χώρα που υπόκειται σε τέτοιον δασμό με τον κανονισμό (ΕΚ) 3283/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1994, L 349, σ. 1).

36 Επομένως, το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού καθιερώνει, έκτοτε, ένα νομικό καθεστώς διακριτό και ανεξάρτητο από τους κανόνες καταγωγής. Το τελωνειακό δίκαιο ασκεί επιρροή μόνον όταν ο βασικός κανονισμός παραπέμπει ρητώς σε αυτό.

37 Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η ερμηνεία που δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο μειώνει αδικαιολόγητα την αποτελεσματικότητα του μηχανισμού περί αντιμετωπίσεως της καταστρατηγήσεως. Αντιθέτως, η κατ' αναλογίαν εφαρμογή του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού στα μέρη που χρησιμοποιούνται στις επίμαχες εργασίες συναρμολογήσεως καθιστά δυνατή τη διατήρηση της εν λόγω αποτελεσματικότητας.

38 Πρώτον, ενώ το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού παρέχει τη δυνατότητα μιας συνολικής προσεγγίσεως για όλες τις συναλλαγές που αφορούν τα επίμαχα μέρη και οι οποίες πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του οικείου έτους αναφοράς, τα κριτήρια που καθορίζονται από τους κανόνες καταγωγής πρέπει να εξακριβώνονται για κάθε μεμονωμένο μέρος. Εντούτοις, η εξακρίβωση αυτή είναι αδύνατη στο πλαίσιο έρευνας κατά της καταστρατηγήσεως, λαμβανομένων υπόψη των περιορισμών που είναι συνυφασμένοι με μια τέτοια έρευνα.

39 Δεύτερον, οι κανόνες καταγωγής δεν περιέχουν διάταξη ανάλογη προς το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού η οποία να παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει δέσμη συγκλινουσών ενδείξεων προκειμένου να αποδείξει, σε περίπτωση μη συνεργασίας των ενδιαφερομένων μερών, τη συνδρομή των προϋποθέσεων που απαιτούνται για την επιβολή μέτρων κατά της καταστρατηγήσεως.

40 Τρίτον, η ερμηνεία στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο τροποποιεί το νομικό καθεστώς που ισχύει για τα μέρη που χρησιμοποιούνται για τη συναρμολόγηση, αφής στιγμής προστίθεται ένα ακόμη επίπεδο καταστρατηγήσεως μεταξύ της χώρας που υπόκειται στα μέτρα και της χώρας στην οποία συναρμολογούνται τα μέρη. Συγκεκριμένα, μια τέτοια ερμηνεία ισοδυναμεί με αντικατάσταση, σε μια τέτοια περίπτωση, των κανόνων του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού από τους κανόνες καταγωγής που προέρχονται από το τελωνειακό δίκαιο και με αχρήστευση του μηχανισμού περί αντιμετωπίσεως της καταστρατηγήσεως.

41 Τέταρτον, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει καμία ένδειξη όσον αφορά το ζήτημα αν, για τον καθορισμό της καταγωγής των αγορασθέντων μερών, εν προκειμένω στη Σρι Λάνκα, επιβάλλεται η αναφορά, κατ' αναλογίαν, στους κανόνες καταγωγής της Ένωσης ή στους κανόνες καταγωγής της χώρας προς την οποία τα μέρη αυτά εξάγονται, ήτοι στους κανόνες της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Πακιστάν.

42 Πέμπτον, η ερμηνεία στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει, εν προκειμένω, στη δημιουργία κενού δικαίου, καθόσον τα εν λόγω μέρη δεν κατάγονται ούτε από τη Σρι Λάνκα ούτε από την Κίνα, ενώ η αναλογική εφαρμογή του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού καθιστά δυνατή την πλήρωση ενός τέτοιου κενού.

43 Έκτον, η αναλογική αυτή εφαρμογή αποτελεί μέρος των ερευνών που διεξάγονται για να καθοριστεί αν τα ποδήλατα που συναρμολογούνται από την Kolachi Raj πληρούσαν πράγματι τα κριτήρια του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού.

44 Η EBMA, η οποία υποστηρίζει την επιχειρηματολογία της Επιτροπής, φρονεί ότι το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως είναι βάσιμο. Κατ' αυτήν, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στις σκέψεις 84 έως 86 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι όροι «προέρχονται από», που χρησιμοποιούνται στο άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, πρέπει να νοηθούν ως αφορώντες την προέλευση από τη χώρα άμεσης εξαγωγής.

45 Πρώτον, δεδομένου ότι το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού δεν θέτει σε εφαρμογή τις διατάξεις της Συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (GATT) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103), οι όροι «προέρχονται από» της παραγράφου του 2, στοιχείο α', δεν μπορούν να ερμηνευθούν υπό το πρίσμα των διατάξεων του βασικού κανονισμού, οι οποίες, όπως το άρθρο του 3, παράγραφος 4, και το άρθρο του 9, παράγραφοι 5 και 6, τους οποίους παραθέτει το Γενικό Δικαστήριο, θέτουν σε εφαρμογή τις διατάξεις της συμφωνίας αυτής. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο καθόσον, ενώ οι διατάξεις που στηρίζονται σε κανόνες που περιλαμβάνονται στη συμφωνία αυτή και το άρθρο 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού αφορούσαν εισαγωγές του τελικού προϊόντος στην Ένωση, το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού αυτού αφορούσε εισαγωγές μερών για συναρμολόγηση του τελικού προϊόντος.

46 Δεύτερον, η συσταλτική ερμηνεία των όρων «προέρχονται από» που προέκρινε το Γενικό Δικαστήριο προσκρούει στον σκοπό του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού, ήτοι στη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας των μέτρων αντιντάμπινγκ της Ένωσης και στην αποτροπή της καταστρατηγήσεώς τους. Επιπλέον, η ερμηνεία αυτή θέτει υπό αμφισβήτηση το περιθώριο εκτιμήσεως της Επιτροπής στις έρευνες κατά της καταστρατηγήσεως και δεν λαμβάνει υπόψη τις τρέχουσες οικονομικές πραγματικότητες των παγκόσμιων αλυσίδων εφοδιασμού.

47 Θα αρκούσε, πράγματι, οι επιχειρηματίες να προσθέσουν μία, έστω και περιορισμένη, εργασία μεταποιήσεως των μερών σε μια ακόμη τρίτη χώρα, προκειμένου να αποφύγουν τη λήψη των μέτρων κατά της καταστρατηγήσεως. Επομένως, εν προκειμένω, η ερμηνεία στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο παρέχει τη δυνατότητα στους επιχειρηματίες «να νομιμοποιούν» τα συναρμολογούμενα στη Σρι Λάνκα μέρη, για τα οποία αποδεικνύεται ότι χρησιμοποιήθηκαν για την καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ, αποστέλλοντάς τα από τη χώρα αυτή στο Πακιστάν προκειμένου να συνεχισθεί η συναρμολόγησή τους, αντί να τα εξαγάγουν απευθείας στην Ένωση.

48 Για να αντιμετωπιστεί η κατάσταση αυτή, πρέπει να δοθεί στην Επιτροπή η δυνατότητα να περιλαμβάνει, στην εξέταση των προϋποθέσεων που τάσσει το άρθρο 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, μέρη προερχόμενα από τη χώρα που υπόκειται στα αρχικά μέτρα και τα οποία μεταφέρονται, μέσω τρίτης χώρας, προς την τρίτη χώρα που αποτελεί το αντικείμενο της έρευνας κατά της καταστρατηγήσεως, ιδίως όταν η επεξεργασία ή η μεταποίηση των μερών αυτών δεν πληρούν τις προϋποθέσεις αυτές.

49 Η Kolachi Raj αντιτείνει ότι το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως είναι αβάσιμο.

50 Πρώτον, η Kolachi Raj φρονεί ότι ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι ο νομοθέτης της Ένωσης σκοπίμως απέκλεισε την εφαρμογή των κανόνων καταγωγής κατά την εφαρμογή του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού είναι εσφαλμένος.

51 Συγκεκριμένα, ο εν λόγω νομοθέτης δεν εξήγησε τους λόγους που δικαιολογούσαν τη χρήση και εν συνεχεία την εγκατάλειψη της εννοίας της «καταγωγής» στο πλαίσιο των κανόνων κατά της καταστρατηγήσεως. Ελλείψει ορισμού της εννοίας της «προελεύσεως» στον βασικό κανονισμό, η έννοια αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αυτοτελής έννοια, αλλά πρέπει να ερμηνεύεται σύμφωνα με το σύνηθες περιεχόμενό της και σε συνάρτηση με παρεμφερείς έννοιες της νομοθεσίας της Ένωσης, στις οποίες περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η προερχόμενη από το τελωνειακό δίκαιο έννοια της «καταγωγής». Επιπλέον, από το άρθρο 13, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι το εν λόγω άρθρο 13 δεν εμποδίζει τη συνήθη εφαρμογή των κανόνων της τελωνειακής νομοθεσίας της Ένωσης σχετικά με τη μη προτιμησιακή καταγωγή.

52 Δεύτερον, η Kolachi Raj αμφισβητεί τον τρόπο με τον οποίον η Επιτροπή ερμηνεύει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση. Κατά την εταιρία αυτή, το Γενικό Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε επί της αποδείξεως της προελεύσεως ούτε έκρινε ότι η έννοια της «προελεύσεως» στηρίζεται στους κανόνες καταγωγής. Αποφάνθηκε μόνον επί της δυνατότητας της Επιτροπής να «ελέγχει» την προέλευση των μερών. Πρόκειται για έλεγχο, εκ μέρους της Επιτροπής, των εγγράφων που προσκομίζει το ενδιαφερόμενο μέρος, σύμφωνα με το άρθρο 16 του βασικού κανονισμού. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο ούτε περιόρισε τα μέσα τα οποία διαθέτει η Επιτροπή συναφώς ούτε ρητώς απέκλεισε οποιοδήποτε άλλο μέσο προκειμένου να αποδείξει ότι, εν προκειμένω, τα μέρη «προέρχονταν» από την Κίνα.

53 Αφετέρου, η Kolachi Raj υποστηρίζει ότι η καταγωγή αποτελεί το μόνο κατάλληλο και πρόσφορο κριτήριο για να καθοριστεί αν ένα μέρος δεν προέρχεται, πράγματι, από τη χώρα αποστολής και ότι οι κανόνες καταγωγής, όπως προβλέπονται στην τελωνειακή νομοθεσία, καθορίζουν, στην πραγματικότητα, την αρχική προέλευση ενός μέρους. Η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από τις υποχρεώσεις της Ένωσης στο πλαίσιο του ΠΟΕ, ειδικότερα από τη ρήτρα του μάλλον ευνοουμένου κράτους.

54 Επί της ουσίας, η Kolachi Raj υπογραμμίζει, πρώτον, ότι σκοπός των κατώτατων ορίων που θέτει το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού είναι να χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση του αν μια πράξη συναρμολογήσεως ισοδυναμεί με καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ και όχι για τον προσδιορισμό της καταγωγής ή της προελεύσεως ενός μέρους.

55 Δεύτερον, υποστηρίζει ότι δεν αποδείχθηκε ότι η ερμηνεία που έγινε δεκτή από το Γενικό Δικαστήριο μειώνει την αποτελεσματικότητα του μηχανισμού περί αντιμετωπίσεως της καταστρατηγήσεως ή τον καθιστά ανεφάρμοστο. Το γεγονός και μόνον ότι μπορεί να είναι ευχερέστερη για τους ελεγκτές η εφαρμογή των κριτηρίων του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού σε σχέση με τους κανόνες καταγωγής δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για την ερμηνεία των όρων «από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα».

56 Τρίτον, δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή μπορεί να εφαρμόσει το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού σε περίπτωση μη συνεργασίας, συμπεριλαμβανομένων των ερευνών που εμπίπτουν στο άρθρο 13 του κανονισμού αυτού. Εν προκειμένω, ωστόσο, η Επιτροπή δεν κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα επίμαχα πιστοποιητικά καταγωγής ήσαν πλαστά ή παραπλανητικά.

57 Τέταρτον, η εφαρμογή των κανόνων καταγωγής της Ένωσης είναι σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης. Περί τούτου μαρτυρεί η προσέγγιση που ακολούθησε η Επιτροπή στην απόφασή της 2001/725/ΕΚ, της 28ης Σεπτεμβρίου 2001, για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές έγχρωμων τηλεοπτικών δεκτών καταγωγής Τουρκίας (ΕΕ 2001, L 272, σ. 37).

58 Πέμπτον, όσον αφορά την υποτιθέμενη ύπαρξη κενού δικαίου, η Kolachi Raj υπογραμμίζει, αφενός, ότι από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτει ότι τα επίμαχα μέρη δεν κατάγονται από την Κίνα και, αφετέρου, ότι το Γενικό Δικαστήριο περιορίστηκε να συμπεράνει ότι η Επιτροπή ορθώς είχε θεωρήσει ότι τα επίμαχα πιστοποιητικά καταγωγής δεν αποτελούσαν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για την απόδειξη της καταγωγής των εν λόγω μερών. Το ζήτημα αν, υπό τις περιστάσεις αυτές, η Επιτροπή μπορούσε να απορρίψει τα πιστοποιητικά αυτά και να χρησιμοποιήσει τα διαθέσιμα στοιχεία σύμφωνα με το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού και, ενδεχομένως, το ζήτημα ποια ήσαν τα στοιχεία αυτά, ούτε προβλήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ούτε επιλύθηκε από αυτό.

59 Έκτον, η Kolachi Raj παρατηρεί ότι, εφόσον η έρευνα αφορούσε ενδεχόμενη καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ με εργασίες συναρμολογήσεως που πραγματοποιήθηκαν στο Πακιστάν, και όχι στη Σρι Λάνκα, τα κριτήρια που καθορίζονται στο άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού μπορούσαν να εφαρμοσθούν μόνο στις εργασίες συναρμολογήσεως που πραγματοποιούντο στο Πακιστάν, μετά τον προσδιορισμό της προελεύσεως των επίμαχων μερών. Όμως, η Επιτροπή εφήρμοσε εσφαλμένως τα κριτήρια αυτά προκειμένου να αποδείξει ότι τα μέρη αυτά προέρχονταν από την Κίνα.

Επί του δευτέρου σκέλους του μοναδικού λόγου αναιρέσεως

60 Με το δεύτερο σκέλος του μοναδικού λόγου της αναιρέσεως, η Επιτροπή προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον περιόρισε το είδος των αποδεικτικών στοιχείων που μπορεί να χρησιμοποιήσει για να αποδείξει ότι τα επίμαχα μέρη «προέρχονται» από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα, κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, απαγορεύοντάς της να αποδείξει τον ισχυρισμό αυτόν με κάποιο άλλο μέσο πλην των κανόνων καταγωγής.

61 Πρώτον, υποστηρίζει ότι το γράμμα του άρθρου 13 του κανονισμού αυτού ουδόλως περιορίζει τα αποδεικτικά στοιχεία που μπορούν να χρησιμοποιηθούν. Με τους όρους «προέρχονται από» ο νομοθέτης της Ένωσης επέτρεψε την εφαρμογή των αυτοτελών κανόνων που προβλέπει το άρθρο αυτό όχι μόνο στο τελικό προϊόν που υπόκειται στην έρευνα περί καταστρατηγήσεως, αλλά και στα μέρη που χρησιμοποιήθηκαν για τη συναρμολόγηση του εν λόγω προϊόντος.

62 Δεύτερον, η Επιτροπή θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως την απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2000, Starway κατά Συμβουλίου (Τ-80/97, EU:T:2000:216), και ότι παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.

63 Συγκεκριμένα, η εν λόγω απόφαση εκδόθηκε υπό όλως εξαιρετικές περιστάσεις. Από την απόφαση αυτή προκύπτει ότι η επιλογή των αποδεικτικών στοιχείων προς απόδειξη της συνδρομής των προϋποθέσεων του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού πρέπει να είναι ελεύθερη και ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν υποχρεούνται να αποδείξουν ότι τα μέρη κατάγονται από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα αντιντάμπινγκ.

64 Η EBMA, η οποία συντάσσεται με την επιχειρηματολογία της Επιτροπής, προσθέτει ότι το Γενικό Δικαστήριο εκτιμώντας, με τις σκέψεις 87, 92, 108 και 114 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή φέρει την υποχρέωση να ελέγχει την καταγωγή των μερών, παρέβη την απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2000, Starway κατά Συμβουλίου (T-80/97, EU:T:2000:216), από την οποία προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν είναι υποχρεωμένα να αποδεικνύουν την καταγωγή των μερών κατά την εφαρμογή του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού και ότι ο οικείος παραγωγός-εξαγωγέας φέρει το βάρος αποδείξεως της καταγωγής αυτής.

65 Εν προκειμένω, είναι παγκοίνως γνωστό και δεν αμφισβητείται ότι τα μέρη που είχαν συναρμολογηθεί στη Σρι Λάνκα ήσαν κινεζικής καταγωγής, οπότε εναπέκειτο στην Kolachi Raj να αποδείξει ότι τα μέρη αυτά είχαν αποκτήσει καταγωγή από τη Σρι Λάνκα. Δεδομένου ότι η Kolachi Raj δεν προσκόμισε κανένα σχετικό αποδεικτικό στοιχείο, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να προβεί σε περαιτέρω ανάλυση για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα μέρη αυτά προέρχονταν από την Κίνα, και τούτο ανεξάρτητα από το γεγονός ότι εφήρμοσε, κατ' αναλογίαν, το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού.

66 Η Kolachi Raj αντιτείνει ότι το δεύτερο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως είναι αβάσιμο.

67 Πρώτον, αφού υπενθύμισε ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν περιόρισε τα αποδεικτικά μέσα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να αποδειχθεί η προέλευση ενός μέρους και ότι οι κανόνες καταγωγής αποτελούν το μόνο κατάλληλο για τον σκοπό αυτόν κριτήριο, η Kolachi Raj υπογραμμίζει ότι, ελλείψει ρητής διατάξεως που να εμποδίζει ή να επιτρέπει τη χρήση των κριτηρίων του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού για τον προσδιορισμό της καταγωγής ή της προελεύσεως των μέρων, πρέπει να θεωρηθεί ότι δεν επιτρέπεται η χρήση αυτή. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή αποτελεί εξαίρεση από το γενικό καθεστώς επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ, πρέπει να ερμηνεύεται στενά.

68 Η Kolachi Raj αντλεί ένα επιπλέον επιχείρημα από τη δομή του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, βάσει της οποίας μπορεί να καθορισθεί, εν πρώτοις, ποια είναι τα μέρη που προέρχονται από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα σύμφωνα με το στοιχείο α′ της διατάξεως αυτής, πριν εφαρμοσθούν, εν συνεχεία μόνον, τα κριτήρια που ορίζονται στο στοιχείο β′ της διατάξεως αυτής.

69 Επιπλέον, η Kolachi Raj παρατηρεί ότι η Επιτροπή πρέπει να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία, ήτοι πραγματικά στοιχεία που να εμφανίζουν λογική σχέση με τα εντεύθεν συναγόμενα νομικά συμπεράσματα. Εντούτοις, καμία λογική σχέση δεν μπορεί να αποδειχθεί μεταξύ των κριτηρίων του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού και του προσδιορισμού της προελεύσεως των επίμαχων μερών.

70 Δεύτερον, η Kolachi Raj αντικρούει τα επιχειρήματα που αντλεί η Επιτροπή από την απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2000, Starway κατά Συμβουλίου (T-80/97, EU:T:2000:216), η οποία εκδόθηκε υπό περιστάσεις διαφορετικές από αυτές της υπό κρίση υποθέσεως. Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο ουδόλως ήρθε σε αντίφαση με την απόφαση αυτή και περιορίστηκε να κρίνει ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού προκειμένου να ελέγξει την καταγωγή των μερών που είχαν παραχθεί στη Σρι Λάνκα.

71 Εξάλλου, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Kolachi Raj ισχυρίστηκε ότι το επιχείρημα της EBMA σχετικά με το βάρος αποδείξεως της καταγωγής των μερών είναι απαράδεκτο, καθόσον δεν εντάσσεται στην επιχειρηματολογία της Επιτροπής, η οποία αφορά την κατ' αναλογίαν εφαρμογή του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού.

72 Επικουρικώς, σε περίπτωση που το Δικαστήριο συναγάγει ότι στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση έχει εμφιλοχωρήσει πλάνη περί το δίκαιο, η Kolachi Raj ζητεί από το Δικαστήριο να προβεί σε αντικατάσταση του σκεπτικού, αντικαθιστώντας, στην απόφαση αυτή, τις γενόμενες αναφορές στην καταγωγή των μερών με αναφορά στην προέλευσή τους.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

73 Τα δύο σκέλη του μοναδικού λόγου αναιρέσεως, τα οποία συνδέονται αρρήκτως μεταξύ τους και τα οποία πρέπει, ως εκ τούτου, να εξεταστούν από κοινού, αφορούν νομικά σφάλματα στα οποία φέρεται να υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Κατ' ουσίαν, η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την EBMA, εκτιμά, αφενός, ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως εξίσωσε την έννοια της «προελεύσεως» με την έννοια της «καταγωγής». Η EBMA προσθέτει ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως εξίσωσε την «προέλευση» με τη χώρα άμεσης εξαγωγής. Αφετέρου, η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την EBMA, προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο περιόρισε ως μη όφειλε τη δυνατότητα να αποδείξει το γεγονός ότι ορισμένα μέρη προέρχονται από τη χώρα που υπόκειται στα επίμαχα μέτρα, επιβάλλοντας στην Επιτροπή την υποχρέωση να αποδείξει την καταγωγή των μερών, κατά την έννοια του τελωνειακού δικαίου.

74 Δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, οι δασμοί αντιντάμπινγκ που επιβάλλονται βάσει του εν λόγω κανονισμού είναι δυνατό να επεκτείνονται στις εισαγωγές ομοειδών προϊόντων από τρίτες χώρες, ελαφρώς τροποποιημένων ή μη, όταν καταστρατηγούνται τα μέτρα που έχουν τεθεί σε ισχύ.

75 Το βάρος αποδείξεως της καταστρατηγήσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ σε τρίτη χώρα φέρουν, κατά το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης (πρβλ. αποφάσεις της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, σκέψη 35, καθώς και της 26ης Ιανουαρίου 2017, Maxcom κατά Chin Haur Indonesia, C-247/15 P, C-253/15 P και C-259/15 P, EU:C:2017:61, σκέψη 56), ενώ σε κάθε μεμονωμένο παραγωγό-εξαγωγέα απόκειται να αποδείξει ότι η ειδική κατάσταση υπό την οποία τελεί δικαιολογεί να του χορηγηθεί απαλλαγή δυνάμει του άρθρου13, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού (απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2017, Maxcom κατά Chin Haur Indonesia, C-247/15 P, C-253/15 P και C-259/15 P, EU:C:2017:61, σκέψη 59).

76 Κατά το άρθρο 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, μια εργασία συναρμολογήσεως σε τρίτη χώρα θεωρείται ότι καταστρατηγεί τα ισχύοντα μέτρα όταν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαριθμούνται στη διάταξη αυτή. Μεταξύ των προϋποθέσεων αυτών περιλαμβάνεται εκείνη που απορρέει από τη συνδυασμένη ανάγνωση των στοιχείων α' και β' της εν λόγω διατάξεως και η οποία επιβάλλει τα μέρη που αντιπροσωπεύουν το 60 % τουλάχιστον της συνολικής αξίας των μερών του συναρμολογημένου προϊόντος να «προέρχονται από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα».

77 Στις σκέψεις 79 έως 85 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε τη διάταξη αυτή υπό την έννοια ότι αρκεί, κατ' αρχήν, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης να αποδεικνύουν ότι τα μέρη που αντιπροσωπεύουν το 60 % τουλάχιστον της συνολικής αξίας των μερών του συναρμολογημένου προϊόντος «προέρχονται» από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα αντιντάμπινγκ, χωρίς τα θεσμικά όργανα να υποχρεούνται να αποδείξουν ότι τα μέρη αυτά κατάγονται επίσης από

τη χώρα αυτή. Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι θα μπορούσε να αποδειχθεί αναγκαίο, σε περίπτωση αμφιβολίας, να εξακριβωθεί αν τα προερχόμενα από μια χώρα μέρη κατάγονται, πράγματι, από άλλη χώρα. Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε τους όρους «προέρχονται από» ως αναφερόμενους στις οικείες εισαγωγές και, ως εκ τούτου, στη χώρα εξαγωγής των επίμαχων μερών.

78 Λαμβανομένης υπόψη της ως άνω ερμηνείας, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 86 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα μέρη που είχε αγοράσει η Kolachi Raj στη Σρι Λάνκα είχαν εισαχθεί από τη χώρα αυτή μετά την εκεί επεξεργασία τους και ότι μπορούσαν, ως εκ τούτου, να θεωρηθούν ως «προερχόμενα» από τη εν λόγω χώρα. Το Γενικό Δικαστήριο προσέθεσε, στις σκέψεις 87 και 91 της αποφάσεως αυτής, ότι η Επιτροπή μπορούσε, ωστόσο, να εξακριβώσει αν τα μέρη αυτά ήσαν στην πραγματικότητα καταγωγής Κίνας και, προς τούτο, να ζητήσει από την Kolachi Raj να αποδείξει ότι τα εν λόγω μέρη ήσαν όντως καταγωγής Σρι Λάνκα.

79 Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 105 και 114 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αντιστοίχως, ότι, μολονότι η Επιτροπή μπορούσε, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο, να απορρίψει την αποδεικτική αξία των πιστοποιητικών καταγωγής που προσκόμισε η Kolachi Raj, εντούτοις το εν λόγω θεσμικό όργανο υπέπεσε, αντιθέτως, σε πλάνη περί το δίκαιο εφαρμόζοντας «κατ' αναλογίαν» το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, προκειμένου να καθορίσει την «καταγωγή» των μερών που είχε αγοράσει η Kolachi Raj στη Σρι Λάνκα.

80 Από την υπόμνηση αυτή προκύπτει ότι, κατ' ουσίαν, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε μια συσταλτική ερμηνεία της εννοίας της «προελεύσεως» από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα αντιντάμπινγκ, κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, εξισώνοντάς την με την απευθείας εισαγωγή των επίμαχων μερών από τη χώρα αυτή και απαιτώντας, ελλείψει τέτοιας άμεσης εισαγωγής, να αποδείξει η Επιτροπή ότι τα μέρη αυτά κατάγονται πράγματι από την εν λόγω χώρα.

81 Υπό τις συνθήκες αυτές, προκειμένου να κριθεί ο ισχυρισμός περί υπάρξεως πλάνης περί το δίκαιο, απαιτείται, κατά κύριο λόγο, η ερμηνεία του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', του βασικού κανονισμού και, ειδικότερα, ο προσδιορισμός του περιεχομένου της εννοίας της «προελεύσεως» των μερών, την οποία απηχούν οι όροι «προέρχονται από» του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, καθώς και οι απαιτήσεις ως προς την απόδειξη της προελεύσεως.

Επί της ερμηνείας του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού και επί της πλάνης περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο

82 Κατά πάγια νομολογία, κατά την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά, ομοίως, το πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 2017, Tigers, C 156/16, EU:C:2017:754, σκέψη 21 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

83 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 76 της παρούσας αποφάσεως, από την παράγραφο 2, στοιχεία α' και β', του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι, υπό την επιφύλαξη της συνδρομής των λοιπών προϋποθέσεων της εν λόγω παραγράφου 2, εργασία συναρμολογήσεως θεωρείται ότι καταστρατηγεί τα ισχύοντα μέτρα αντιντάμπινγκ όταν τα μέρη που αντιπροσωπεύουν το 60 % τουλάχιστον της συνολικής αξίας των μερών του συναρμολογημένου προϊόντος «προέρχονται από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα». Λαμβανομένων υπόψη των εκτιμήσεων που περιλαμβάνονται στη σκέψη 75 της παρούσας αποφάσεως, εναπόκειται στα θεσμικά όργανα της Ένωσης να αποδείξουν ότι τα επίμαχα μέρη «προέρχονται» από τη χώρα αυτή.

84 Ο βασικός κανονισμός δεν περιέχει ορισμό των όρων «προέρχονται από», ο οποίος περιλαμβάνεται στο άρθρο του 13, παράγραφος 2, στοιχείο α′, ούτε, εξάλλου, της εννοίας της «προελεύσεως». Κατά τη συνήθη έννοιά τους, οι όροι «προέρχομαι από» σημαίνουν «έρχομαι από» ή «έλκω την προέλευσή μου από», όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 64 των προτάσεών του.

85 Οι διάδικοι της αναιρετικής διαδικασίας ερίζουν ως προς το ζήτημα αν αυτή η έννοια της «προελεύσεως» πρέπει, όπως υποστηρίζουν η Επιτροπή και η EBMA, να αποτελέσει αντικείμενο διασταλτικής ερμηνείας, η οποία θα έβαινε πέραν των εννοιών της τελωνειακής «καταγωγής» και της «άμεσης εισαγωγής», ή, όπως υποστηρίζει η Kolachi Raj, συσταλτικής ερμηνείας, καθόσον η προέλευση παραπέμπει, αποκλειστικώς, στη τελωνειακή καταγωγή των μερών.

86 Όσον αφορά, πρώτον, το ζήτημα αν ως «προέλευση» νοείται η τελωνειακή καταγωγή των επίμαχων μερών, πρέπει να παρατηρηθεί, όπως επισήμανε και ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 66 των προτάσεών του, ότι από την εξέταση των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού διαπιστώνονται αποκλίσεις.

87 Πράγματι, ενώ οι αποδόσεις του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού στην ισπανική («procedan del»), στη δανική («fra det»), στην ελληνική («προέρχονται από»), στην αγγλική («are from»), στη γαλλική («proviennent du»), στην κροατική («iz»), στη λεττονική («nāk no»), στη λιθουανική («ira iš»), στην ολλανδική («afkomstig… uit»), στην πορτογαλική («provenientes do»), στη ρουμανική («provin din), στη φινλανδική («tulevat maasta») και στη σουηδική («från det») παραπέμπουν στην έννοια της «προελεύσεως» των μερών, οι αποδόσεις στη γερμανική («Ursprung») και την ιταλική («originari») παραπέμπουν στην «καταγωγή» τους. Τέλος, οι αποδόσεις στην τσεχική («pochazeji»), στην εσθονική («pärinevad riigist»), στην πολωνική («pochodzą z») και στη σλοβακική («pochádzajú z») χρησιμοποιούν όρους που μπορούν να δηλώνουν τόσο την «προέλευση» όσο και την «καταγωγή» των μερών.

88 Προκειμένου να διασφαλίζεται η ομοιόμορφη ερμηνεία και εφαρμογή ενός κειμένου του οποίου η απόδοση σε μία από τις γλώσσες της Ένωσης διαφέρει από τις υπόλοιπες γλωσσικές αποδόσεις, η επίμαχη διάταξη πρέπει να ερμηνεύεται με κριτήριο το πλαίσιο και τον σκοπό της κανονιστικής ρυθμίσεως όπου εντάσσεται (απόφαση της 26ης Απριλίου 2012, DR και TV2 Danmark, C-510/10, EU:C:2012:244, σκέψη 45 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

89 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το γράμμα του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού αντιστοιχεί σε αυτό του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο i), του κανονισμού 3283/94. Πριν από την έκδοση του τελευταίου αυτού κανονισμού, οι αντίστοιχες διατάξεις της εφαρμοστέας ρυθμίσεως αντιντάμπινγκ, ήτοι, διαδοχικώς, το άρθρο 13, παράγραφος 10, στοιχείο α′, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2176/84 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1984, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ 1984, L 201, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1761/87 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1987 (ΕΕ 1987, L 167, σ. 9), εν συνεχεία το άρθρο 13, παράγραφος 10, στοιχείο α′, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ 1988, L 209, σ. 1), εξαρτούσαν την επέκταση ισχύοντος δασμού αντιντάμπινγκ λόγω εργασιών συναρμολογήσεως από την προϋπόθεση ότι η αξία των μερών που χρησιμοποιούνται στις εργασίες αυτές και «τα οποία κατάγονται από τη χώρα εξαγωγής του προϊόντος που υπόκειται στον [εν λόγω] δασμό» υπερβαίνει την αξία όλων των άλλων χρησιμοποιουμένων μερών κατά τουλάχιστον 50 %. Το ρήμα «κατάγονται» παρέπεμπε στην περίπτωση εκείνη στην έννοια της «καταγωγής» του τελωνειακού δικαίου.

90 Όπως επισήμανε, κατ’ ουσίαν, ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 81 των προτάσεών του, η τροποποίηση που επήλθε με τον κανονισμό 3283/94, ο οποίος χρησιμοποιεί, τουλάχιστον σε πολλές γλωσσικές αποδόσεις των επίμαχων διατάξεων, έναν όρο που παραπέμπει μάλλον στην έννοια της «προελεύσεως» παρά σε αυτήν της «καταγωγής», συνεπάγεται ότι ο νομοθέτης της Ένωσης επέλεξε

σκοπίμως να αποστασιοποιηθεί από τους κανόνες καταγωγής του τελωνειακού δικαίου και ότι, επομένως, η έννοια της «προελεύσεως», για την εφαρμογή του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, έχει αυτοτελές και διακριτό περιεχόμενο από εκείνο της εννοίας της «καταγωγής» του τελωνειακού δικαίου.

91 Επομένως, μολονότι εναπόκειται στα θεσμικά όργανα της Ένωσης να αποδείξουν ότι τα μέρη που χρησιμοποιούνται στις εργασίες συναρμολογήσεως προέρχονται από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα αντιντάμπινγκ, εντούτοις δεν υποχρεούνται να αποδείξουν ότι τα μέρη αυτά κατάγονται επίσης από τη χώρα αυτή, κατά την έννοια του τελωνειακού δικαίου.

92 Εντούτοις, το ως άνω συμπέρασμα δεν θίγει τη δυνατότητα κάθε μεμονωμένου παραγωγού-εξαγωγέα να αποδείξει ότι, μολονότι προέρχονται από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα, τα επίμαχα μέρη κατάγονται, στην πραγματικότητα, από χώρα διαφορετική από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα, προκειμένου να απαλλαγούν από τον επεκταθέντα δασμό αντιντάμπινγκ, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Πράγματι, στην περίπτωση αυτή, οι εργασίες συναρμολογήσεως δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι καταστρατηγούν, κατά την έννοια του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού, τα ισχύοντα μέτρα αντιντάμπινγκ.

93 Δεύτερον, πρέπει να εξεταστεί το ζήτημα αν η έννοια της «προελεύσεως» του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού, πρέπει να νοηθεί ως αναφερόμενη στην εισαγωγή των μερών και, επομένως, ως παραπέμπουσα στη χώρα άμεσης εξαγωγής τους.

94 Συναφώς, πρώτον, επισημαίνεται ότι, όταν αποδεικνύεται ότι τα μέρη που αποτελούν αντικείμενο εργασιών συναρμολογήσεως εισάγονται απευθείας από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα σε άλλη τρίτη χώρα ή στην Ένωση με σκοπό τη συναρμολόγησή τους, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δύνανται να θεωρήσουν ότι τα μέρη αυτά «προέρχονται» από την πρώτη από τις χώρες αυτές, κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως.

95 Αφενός, η ερμηνεία αυτή είναι, πράγματι, σύμφωνη με τη συνήθη έννοια του ρήματος «προέρχομαι», όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 84 της παρούσας αποφάσεως.

96 Αφετέρου, η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται επίσης από τον σκοπό και την εν γένει οικονομία του βασικού κανονισμού. Υπό το πρίσμα τους, και ιδίως υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψεως 19 και του άρθρου 13 του κανονισμού αυτού, κανονισμός με τον οποίο επεκτείνεται δασμός αντιντάμπινγκ έχει ως μόνο σκοπό να διασφαλίσει την αποτελεσματικότητα του δασμού αυτού και να αποτρέψει τυχόν καταστρατηγήσεις του. Κατά συνέπεια, μέτρο το οποίο αφορά την επέκταση οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ έχει απλώς παρεπόμενο χαρακτήρα σε σχέση με την αρχική πράξη περί επιβολής του δασμού αυτού, η οποία προστατεύει την αποτελεσματική εφαρμογή των οριστικών μέτρων (αποφάσεις της 6ης Ιουνίου 2013, Paltrade, C-667/11, EU:C:2013:368, σκέψη 28, καθώς και της 17ης Δεκεμβρίου 2015, APEX, C-371/14, EU:C:2015:828, σκέψεις 50 και 53).

97 Επιτρέποντας στα θεσμικά όργανα της Ένωσης να εφαρμόζουν το άρθρο 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού στα μέρη που εισάγονται απευθείας στη χώρα όπου συναρμολογούνται από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα αντιντάμπινγκ, η διάταξη αυτή επιτρέπει την εφαρμογή ενός απλού κριτηρίου, το οποίο είναι πρόσφορο να διασφαλίσει την αποτελεσματικότητα του δασμού αντιντάμπινγκ. Ως εκ τούτου, αντί να υποχρεούνται να αποδείξουν την τελωνειακή καταγωγή των επίμαχων μερών, τα θεσμικά όργανα μπορούν, κατ' αρχήν, να περιοριστούν στη διαπίστωση ότι τα μέρη αυτά έχουν όντως εισαχθεί, στη χώρα συναρμολογήσεως, από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα, υπό την επιφύλαξη της δυνατότητας του οικείου παραγωγού-εξαγωγέα να αποδείξει ότι τα εν λόγω μέρη κατάγονται, στην πράξη, από άλλη χώρα.

98 Δεύτερον, πρέπει να προστεθεί ότι, αντιθέτως προς όσα έκρινε κατ' ουσίαν το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 84, 87 και 91 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η έννοια της «προελεύσεως» από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα δεν μπορεί να αφορά μόνον την περίπτωση της άμεσης εισαγωγής των επίμαχων μερών από τη χώρα αυτή.

99 Πράγματι, κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι, λαμβανομένου υπόψη του γράμματός του, το άρθρο 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού δεν περιέχει καμία σχετική ένδειξη.

100 Εν συνεχεία, όσον αφορά το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η διάταξη αυτή, είναι αληθές ότι, όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 84 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, πολλές άλλες διατάξεις του βασικού κανονισμού χρησιμοποιούν επίσης την έννοια της «προελεύσεως» και την έννοια της «εισαγωγής».

101 Εντούτοις, το γεγονός ότι, εν αντιθέσει προς τις λοιπές αυτές διατάξεις, το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού χρησιμοποιεί τους όρους «προέρχονται από» χωρίς καμία αναφορά στην εισαγωγή υποδηλώνει ότι πρόθεση του νομοθέτη της Ένωσης δεν ήταν να περιορίσει την «προέλευση», κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, μόνο στην περίπτωση της άμεσης εισαγωγής μερών προερχόμενων από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα.

102 Τέλος, η ερμηνεία αυτή επιβάλλεται επίσης λαμβανομένων υπόψη του σκοπού και της εν γένει οικονομίας του βασικού κανονισμού και των σκοπών που επιδιώκει ένας κανονισμός περί επεκτάσεως δασμού αντιντάμπινγκ, όπως οι σκοποί αυτοί υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 96 και 97 της παρούσας αποφάσεως.

103 Πράγματι, στην περίπτωση μερών τα οποία έχουν εισαχθεί, από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα, σε μια πρώτη τρίτη χώρα για μια πρώτη συναρμολόγηση, έστω και ήσσονος σημασίας, προτού εισαχθούν σε μια δεύτερη τρίτη χώρα για μια δεύτερη συναρμολόγηση του τελικού προϊόντος που πρόκειται να εξαχθεί στην Ένωση, τυχόν πλήρης εξίσωση των εννοιών της «προελεύσεως» και της «εισαγωγής» θα οδηγούσε στο συμπέρασμα ότι τα μέρη αυτά θα έπρεπε να θεωρηθούν ως προερχόμενα από τη χώρα της πρώτης συναρμολογήσεως, οπότε θα αποκλειόταν εκ προοιμίου κάθε διαπίστωση περί καταστρατηγήσεως. Η ερμηνεία αυτή θα παρείχε ως εκ τούτου στους επιχειρηματίες τη δυνατότητα να αποφύγουν ευχερώς την επέκταση του ισχύοντος οριστικού δασμού, πολλαπλασιάζοντας τις διαδοχικές εργασίες συναρμολογήσεως σε τρίτες χώρες.

104 Μια τέτοια ερμηνεία θα ενείχε τον κίνδυνο υπονομεύσεως της αποτελεσματικότητας των μέτρων της Ένωσης κατά της καταστρατηγήσεως σε όλες τις περιπτώσεις που τα θεσμικά όργανα της Ένωσης έρχονται αντιμέτωπα με μια σύνθετη συναρμολόγηση αποτελούμενη από πολλές διαδοχικές συναρμολογήσεις σε διάφορες τρίτες χώρες (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, σκέψη 37).

105 Ο κίνδυνος αυτός δεν αίρεται από τη δυνατότητα, διαπιστωθείσα κατ' ουσίαν από το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 87 και 91 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, που έχουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης να εξακριβώνουν ή να καθορίζουν, σε περίπτωση διαδοχικών συναρμολογήσεων πραγματοποιηθεισών σε δύο τρίτες χώρες, κατά πόσον τα αποσταλέντα από τη χώρα της πρώτης ενδιάμεσης συναρμολογήσεως μέρη κατάγονται, πράγματι, από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα αντιντάμπινγκ.

106 Πράγματι, μια τέτοια δυνατότητα θα ισοδυναμούσε με επιβολή στα θεσμικά όργανα της Ένωσης της υποχρεώσεως, αντιθέτως προς την κατεύθυνση που επέλεξε ο νομοθέτης και η οποία εκτίθεται στις σκέψεις 90 και 91 της παρούσας αποφάσεως, να αποδεικνύουν όχι πλέον την προέλευση των μερών, αλλά την τελωνειακή καταγωγή τους και, κατά συνέπεια, με αύξηση του βάρους αποδείξεως που φέρουν, τούτο δε κατά παράβαση του σκοπού και της εν γένει οικονομίας του βασικού κανονισμού, όπως εκτίθενται στις σκέψεις 96 και 97 της παρούσας αποφάσεως.

107 Επομένως, το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού πρέπει να ερμηνεύεται διασταλτικά υπό την έννοια ότι τα μέρη «προέρχονται από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα» όχι μόνο στην περίπτωση άμεσης εισαγωγής περί της οποίας γίνεται λόγος στη σκέψη 93 της παρούσας αποφάσεως, αλλά και σε καταστάσεις στις οποίες μπορεί να αποδειχθεί, βάσει αναλύσεως όλων των κρίσιμων περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ότι μέρη τα οποία είχαν αρχικώς κατασκευασθεί στη χώρα που υπόκειται στα μέτρα αντιντάμπινγκ εισήχθησαν στη χώρα συναρμολογήσεως από μια ενδιάμεση τρίτη χώρα, από την οποία διήλθαν ή εντός της οποίας αποτέλεσαν αντικείμενο επεξεργασίας ήσσονος σημασίας.

108 Επομένως, η απόδειξη της προελεύσεως αυτής, η οποία εναπόκειται στα θεσμικά όργανα της Ένωσης, μπορεί να στηριχθεί σε δέσμη συγκλινουσών ενδείξεων, υπό τον έλεγχο του δικαστή της Ένωσης. Εντούτοις, όπως προκύπτει από τη σκέψη 92 της παρούσας αποφάσεως, οι ενδιαφερόμενοι επιχειρηματίες έχουν τη δυνατότητα να αποδείξουν ότι τα επίμαχα μέρη κατάγονται, στην πραγματικότητα, από χώρα διαφορετική από αυτήν που υπόκειται στα εν λόγω μέτρα.

109 Η διασταλτική ερμηνεία της εννοίας της «προελεύσεως» του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού, ενισχύεται επίσης από το γεγονός ότι, όπως συνάγεται από τη νομολογία του Δικαστηρίου, πρόθεση του νομοθέτη ήταν να αφήσει ευρύ περιθώριο διακριτικής ευχέρειας στα θεσμικά όργανα της Ένωσης ως προς τον ορισμό της «καταστρατηγήσεως» (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, σκέψη 48).

110 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο, περιορίζοντας την έννοια της «προελεύσεως» του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού, μόνο στην περίπτωση άμεσης εισαγωγής των επίμαχων μερών και επιβάλλοντας στα θεσμικά όργανα της Ένωσης την υποχρέωση, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπό κρίση υποθέσεως, να αποδεικνύουν την καταγωγή των επίμαχων μερών, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

111 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Kolachi Raj, αυτή η πλάνη περί το δίκαιο δεν μπορεί να θεραπευθεί με απλή αντικατάσταση του σκεπτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η οποία θα αντικαθιστούσε κάθε αναφορά του Γενικού Δικαστηρίου στην έννοια της «καταγωγής» με αναφορά στην έννοια της «προελεύσεως». Πράγματι, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε αυστηρή διάκριση μεταξύ των δύο αυτών εννοιών, η οποία απέκλειε εκ προοιμίου τη δυνατότητα της Επιτροπής να αποδείξει, με μια δέσμη συγκλινουσών ενδείξεων, την προέλευση των επίμαχων μερών σε μια περίπτωση όπως αυτή της υπό κρίση υποθέσεως.

112 Κατά συνέπεια, χωρίς να απαιτείται η εξέταση των λοιπών επιχειρημάτων της Επιτροπής και της EBMA, πρέπει να γίνει δεκτός ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως και, ως εκ τούτου, να αναιρεθεί η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

Επί της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

113 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Δικαστήριο μπορεί, σε περίπτωση αναιρέσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, να αποφανθεί το ίδιο αμετακλήτως επί της διαφοράς, όταν αυτή είναι ώριμη προς εκδίκαση. Τούτο συμβαίνει εν προκειμένω.

114 Με τον μοναδικό λόγο ακυρώσεως που προέβαλε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου περί παραβάσεως του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού, η Kolachi Raj ισχυρίζεται, πρώτον, ότι τα επίμαχα μέρη δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως προερχόμενα από την Κίνα, δεδομένου ότι είχαν υποστεί επεξεργασία στη Σρι Λάνκα και είχαν αποσταλεί από τη χώρα αυτή στο Πακιστάν, δεύτερον, ότι τα πιστοποιητικά καταγωγής, τα οποία απέρριψε εσφαλμένως η Επιτροπή, αποδείκνυαν την καταγωγή των εν λόγω μερών από τη Σρι Λάνκα και, τρίτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη προβαίνοντας σε εφαρμογή του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του

βασικού κανονισμού σε εργασίες κατασκευής μερών ποδηλάτων στη Σρι Λάνκα, ενώ η έρευνα αφορούσε ενδεχόμενη καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ στο Πακιστάν και ενώ η διάταξη αυτή δεν είναι κανόνας καταγωγής και, ως εκ τούτου, δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη για να συναχθεί το συμπέρασμα ότι τα μέρη που υπεβλήθησαν σε επεξεργασία στη Σρι Λάνκα προέρχονταν από την Κίνα. Κατά την Kolachi Raj, η Επιτροπή όφειλε, αντιθέτως, να εφαρμόσει τους κανόνες καταγωγής που προβλέπονται από την τελωνειακή νομοθεσία της Ένωσης.

115 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 91, 92, 107 και 108 της παρούσας αποφάσεως, εναπέκειτο στην Επιτροπή να αποδείξει ότι τα επίμαχα μέρη προέρχονταν από την Κίνα, υπό την επιφύλαξη της δυνατότητας της Kolachi Raj να ανταποδείξει ότι τα μέρη αυτά ήσαν, στην πραγματικότητα, καταγωγής Σρι Λάνκα.

116 Εν προκειμένω, πρώτον, από τις αιτιολογικές σκέψεις 98 έως 101 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή έκρινε ότι τα μέρη που είχε αγοράσει η Kolachi Raj στη Σρι Λάνκα προέρχονταν από την Κίνα. Επισήμανε, ειδικότερα, ότι τα μέρη αυτά κατασκευάζονταν κυρίως με κινεζικές πρώτες ύλες, η δε Kolachi Raj επιβεβαίωσε κατά τα λοιπά το γεγονός αυτό κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση που διεξήχθη ενώπιον του Δικαστηρίου. Επιπλέον, η Επιτροπή επισήμανε ότι ο παραγωγός της Σρι Λάνκα ήταν εταιρία συνδεδεμένη με την Kolachi Raj και αμφισβήτησε τις σχέσεις της εταιρίας αυτής με τον φερόμενο ως ανεξάρτητο προμηθευτή της. Τέλος, αφού ανέφερε, στην αιτιολογική σκέψη 101 του προσβαλλομένου κανονισμού, ότι το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού δεν συνιστούσε κανόνα καταγωγής, η Επιτροπή επισήμανε ότι, δεδομένου ότι τα εν λόγω μέρη είχαν κατασκευασθεί κατά ποσοστό άνω του 60 % με πρώτες ύλες προερχόμενες από την Κίνα και δεδομένου ότι η προστιθέμενη αξία υπολειπόταν του 25 % του κόστους παραγωγής, τα μέρη αυτά προέρχονταν από την Κίνα.

117 Εξάλλου και προκειμένου να διευκρινιστεί το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η υπό κρίση υπόθεση, προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 94 του προσβαλλόμενου κανονισμού ότι ο συνδεδεμένος με την Kolachi Raj παραγωγός της Σρι Λάνκα είχε αποτελέσει αντικείμενο προηγούμενης έρευνας κατά της καταστρατηγήσεως που αφορούσε τη Σρι Λάνκα και ότι η Kolachi Raj συνδεόταν επίσης με εταιρία της Καμπότζης που είχε παύσει τις εξαγωγικές δραστηριότητές της προς την Ένωση κατά την περίοδο αναφοράς από 1ης Σεπτεμβρίου 2013 έως 31 Αυγούστου 2014 και η οποία είχε μεταβιβάσει τις δραστηριότητές της στην Kolachi Raj στο Πακιστάν.

118 Το σύνολο των στοιχείων αυτών αποτελεί δέσμη συγκλινουσών ενδείξεων επί των οποίων η Επιτροπή μπορούσε, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 108 της παρούσας αποφάσεως, να στηριχθεί για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα επίμαχα μέρη «προέρχονταν» από την Κίνα.

119 Συναφώς, πρέπει να διευκρινιστεί ότι, βεβαίως, τα στοιχεία που εκτίθενται στη σκέψη 117 της παρούσας αποφάσεως όπως και το εκτεθέν από την Επιτροπή γεγονός ότι η Kolachi Raj ανήκει σε όμιλο εταιριών που ανήκει στο ίδιο φυσικό πρόσωπο και ο οποίος μετέχει σε δραστηριότητες καταστρατηγήσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ σε διάφορες τρίτες χώρες δεν μπορούν αφ' εαυτών να δικαιολογήσουν το συμπέρασμα ότι τα επίμαχα μέρη προέρχονται από την Κίνα, όπως άλλωστε ρητώς παραδέχθηκε η Επιτροπή με το υπόμνημα της ανταπαντήσεως που κατέθεσε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Εντούτοις, τα περιστατικά αυτά αποτελούν κρίσιμα στοιχεία ικανά να ενισχύσουν το συμπέρασμα ότι τα μέρη που κατασκευάζονται στη Σρι Λάνκα, κυρίως, με κινεζικές πρώτες ύλες μπορούν, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της Kolachi Raj, να θεωρηθούν ως προερχόμενα από την Κίνα, κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.

120 Εν προκειμένω, η Kolachi Raj δεν προέβαλε συγκεκριμένα επιχειρήματα προς αντίκρουση της δέσμης ενδείξεων στην οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή.

121 Στο μέτρο που, στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή εφήρμοσε «κατ' αναλογίαν» το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, επιβάλλεται, βεβαίως, η διαπίστωση ότι, όπως άλλωστε συμφωνούν οι διάδικοι, η διάταξη αυτή δεν συνιστά κανόνα καταγωγής. Αντιθέτως, στην υπό κρίση υπόθεση, η αναλογική αυτή εφαρμογή αποτελεί απλώς και μόνον μία μεταξύ άλλων ενδείξεων που συνθέτουν τη δέσμη ενδείξεων στην οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή για τον προσδιορισμό της προελεύσεως των επίμαχων μερών. Εν προκειμένω, το γεγονός ότι τα μέρη που υποβάλλονται σε επεξεργασία στη Σρι Λάνκα κατασκευάζονται, ουσιαστικά, με κινεζικές πρώτες ύλες και έχουν αποτελέσει, στη Σρι Λάνκα, απλώς αντικείμενο ήσσονος σημασίας επεξεργασίας συνιστά κρίσιμο στοιχείο της δέσμης συγκλινουσών ενδείξεων προς απόδειξη της προελεύσεως των εν λόγω μερών από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα.

122 Τέλος, η Kolachi Raj δεν κατόρθωσε να αποδείξει την καταγωγή των επίμαχων μερών από τη Σρι Λάνκα. Πράγματι, στις αιτιολογικές σκέψεις 98 έως 101 του προσβαλλομένου κανονισμού, η Επιτροπή αρνήθηκε την αποδεικτική αξία των πιστοποιητικών καταγωγής που προσκόμισε προς τούτο η εν λόγω εταιρία. Για τους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 95 έως 105 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τα επιχειρήματα που προέβαλε η Kolachi Raj προκειμένου να αμφισβητήσει τις εν λόγω αιτιολογικές σκέψεις του προσβαλλόμενου κανονισμού πρέπει να απορριφθούν.

123 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως που προέβαλε η Kolachi Raj και, ως εκ τούτου, να απορριφθεί η πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

124 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως γίνεται δεκτή και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο αμετακλήτως τη διαφορά, αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, αν υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

125 Δεδομένου ότι η Επιτροπή και η EBMA ζήτησαν να καταδικασθεί η Kolachi Raj στα δικαστικά έξοδα και η τελευταία ηττήθηκε, η εταιρία αυτή πρέπει να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Επιτροπή και η EBMA σε αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 10ης Οκτωβρίου 2017, Kolachi Raj Industrial κατά Επιτροπής (T-435/15, EU:T:2017:712).

2) Απορρίπτει την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε η Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd.

3) Η Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd φέρει πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) σε αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

(υπογραφές)